

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | טז מנחם אב | פרשת ואתחנן

גלון מס' 311

www.התשעה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעושה"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

זכרונות רבינו כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

יג

את הסעודה, וכך היה מרויח כל יום שעה נוספת ללמוד וזה היה שוה
אצלו כמוצא שלל רב, וכך ניצל מגבילות וטריפות חלב ודם, שאז כלל
לא היה לו מושג מהנעשה בשטח זה.

פרק י

בתור בחור במחנה

רבינו למד אצל רבה של שאפראן זצ"ל, והיה נבחן אצלו מדי שבוע
באו"ח ויו"ד, קירבו מאוד, והיה נוהג ללמוד עם רבינו ביער, את תיקוני
זוהר עם עץ חיים. הוא היה לומד בבכיות נוראות את אותם הענינים,
בפרט בחודש אלול זה היה משהו מיוחד. הוא היה הולך לשולחנותיו,
שם למד ש"ס ועוד.

פרק יא

עופות של סאטמאר כשרות בדיעבד

בתור אברך בכולל (במחנה זופניק) היה רבינו נוהג ללכת הרבה פעמים
לטייל ביחד עם רבה של שאפראן להבל"ח והיה משוחח עמו בענינים
שונים, פעם הוא שאל אותו בענין העופות של סאטמאר הנמכרים
באטליז המקומי, שכולם נהגו לקנות שם את הבשר, האם זהו באמת
כשר כמו שצריך, ועל זה הוא השיב רבה של שאפראן כי הבשר כשר
רק בדיעבד!

הוא שאל אותו למה? אז הוא הסביר לו שישנם הרבה פעמים שאלות
בעת שמכשירים את העופות, וקורה הרבה פעמים שזה לא כשר
והעופות מעורבבות ועדיין אינן כשרות והקונים כבר לקחו הביתה ואף
אכלו את העופות ואין יודעים כלל למי לפנות, ממילא הרבה יותר טוב
שיילכו בעצמם לשוחט ולהכשיר בעצמם, ואז נזהרים ונשמרים מכל
השאלות.

עופות לאברכים

הוא מיד סיפר את הסיפור לחברו הרה"ג ר' הערשיל מיזלעס חתנו
של רבה של שאפראן זצ"ל (כיום הוא מכהן כרבה של שאפראן) והוא נבהל
ונשחומם מן הסיפור, עד שהסיפור התפשט בכל הכולל ששם למדו
אברכים חשובים, ואז סוכם בין האברכים שבכל שבוע משהו אחר יילך
לשחיטה ויכשיר את העופות ויביא לכל האברכים עופות, וכולם יקנו
בכסף משנתם פריזער וכך ינצלו ממכשול גדול.

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

זוהר הפסוקים

עמ' 2

לפרשיות התורה

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

המשך בעלון הבא

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

- .894 זוהר השבת פרשת ראה
- .895 זוהר השבת פרשת שופטים
- .896 זוהר השבת פרשת כי תצא
- .897 זוהר השבת פרשת כי תבוא
- .898 זוהר השבת פרשת נצבים
- .899 זוהר השבת פרשת וילך
- .900 זוהר השבת פרשת האזינו

**ספר בית עקד ספרים מהארמו"ר
מהאלמין שליט"א**

**ספר על הזוהר הקדוש חלק א' 1-1000
ענף י' 1000-901**

- .901 זוהר השבת פרשת וזאת הברכה
- .902 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת בראשית
- .903 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת נח
- .904 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת לך לך
- .905 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת וירא
- .906 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת חיי שרה
- .907 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת תולדות
- .908 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת ויצא
- .909 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת וישלח
- .910 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת וישב
- .911 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת מקץ
- .912 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת ויגש
- .913 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת ויחי
- .914 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת שמות
- .915 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת וארא
- .916 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת בא
- .917 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת בשלח
- .918 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת יתרו
- .919 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת משפטים
- .920 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת תרומה
- .921 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת תצוה
- .922 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת כיתשא

המשך בעלון הבא

זוהר הפסוקים

לפרשיות התורה - פרשת דברים

זוהר הפסוקים * פרשת דברים

ד

הקדמת המחבר

הקדמה

אמר העבד הצעיר משה בן לאדוני אבי כבוד הרב מרדכי גאלנטי תנצב"ה, בראותי קדושת תהילת דברי אמרי הקדוש האלוהי רבי שמעון וחבריו ז"ל, ומאמריהם הנעימים מתוקים מדבש ונופת צופים, ואריח את ריח נרדי ודדי מאמריהם החשובים, ודרושיהם הנפלאים, מאבני שיש טהור חצובים, ובבא משה אל המשכן משכן העדות, לא ידע לעת מצוא איה מקום כבודם, הדרם והודם, בכל תושיה יתגלע, ונלאה למצוא הפתח, ולכן ראיתי ונתון אל לבי לפתח מפתחות מפותחות פתוחי חותם, תבנית באמת וישר עשויות תלויות כשרשרות ענקים לגרגרות, ונתתי אל לבי בתחילה להתנהל לרגל המלאכה הערוכה, כפי סדר כל פרשה ופרשה, ושמתים והיצגתים לפני כל יודע דת ודין, בראש כל ספר וספר ערוכה בכל ושמורה, ומצאת כי תדרשנו, אם כספך תבקשנו וכמטמונים תחפשנו.

אחרי כן דיברתי אני אל לבי מה הבטחון הזה, אשר בטחת לבוא בגבורות ספורות כללי מהללי מאמרי הקדוש האלוהי הרשב"י וחבריו זצ"ל כי זה הים רחב ידיים, שם אניות יהלכון, כמצולות מבהילות, יעלו שמים ירדו תהומות, וסוף סוף המעיין חתום וסתום כחומה גבוה דלתיים ובריה, מבריה מן הקצה אל הקצה, ויענני לבי לעבור עליו לכוין ולחונן מפתחות, לפתוח שער שומרי

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

תביעה ז' | יג

דין תורה לרבנים

מסתאבת. ועברה גוררת עברה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמתית ליראה ולאהב את השם ותברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות. - ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הכשרות, וישנם אחרים שאצלם הבית מנהל על פי כללי הכשרות, אך העברה היא קלה מאד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברפכת הם מקלים לעצמם ואוכלים מכל הבא ליד, וממילא לפס מטמטם. כשהם יגיעו לעת צרה והם יצטקו להשם יתברך אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת גבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך - לא עמי אתם, אתם אינכם שיכים לי עכ"ל.

יט. הדברי חיים הקדוש כותב (יו"ד ח"א סי' ז'): אין עוד עברה כל כך חמורה כמו אכל שאינו כשר, שזה גורם לטמטום הלב, וזה מה שגורם שקהלות גדולות ירדו מדרך האמת והשתמדו רחמנא ליצלן, כל זאת כי אכלו מאכלות אסורות, ועל ידי זה עלו להם רעיונות לא טובים לראש, ותוך תקופה קצרה עזבו את דרך ה' (ע"ש מובא בדרכי תשובה סי' א').

כ. הרמב"ם כותב (כפי שזה מובא בספר הקדוש דגל מחנה אפרים עקב ד"ה ומלחם ובצפת פענח פ' יתרו ס"ד ד"ה שמעתי בשם הרב שלהם) שזה שאינו נזהר ממאכלות אסורות, השכל שלו נמשך לטמאה והוא מגיע על ידי כך חלילה לכפירה רחמנא ליצלן, והוא אינו מקבל מוסר מחכמי הדור, והוא מביא על עצמו אסונות עכ"ל.

כא. החובות הלכות כותב (שער התשובה פרק ה'), שיתרחקו משבועים דברים שהם מתרים, המסגלים להביא את האדם לאסור חלילה, למשל דברים שהם רק ספק אסור, לפני שחס ושלום יכשלו חלילה בדבר שהוא אסור.

כב. השל"ה הקדוש כותב (שער האותיות אות ק') בשם רבו המהר"ש ז"ל, להתרחק אלפי אמות מחשש מאכל של אסור, כי זה משאיר רשם על הגוף וזה נשאף לנצח.

כג. כתוב בדרך חסידים (מערכת אכילה אות כ"ב בשם אור הגנוז פ' תולדות), כשנזהרים לאכל בקדשה הכח של האדם מתחזק מהמאכלים ללמד ולהתפלל בלי מחשבות זרות, אבל כשהוא אוכל מאכלות אסורות - חס ושלום מתגבר כח היצר הרע, והוא אינו יכול להתפלל כמו שצריך בלי מחשבה זרה. כד. החתם סופר הקדוש כותב (תורת משה פ' קדושים ד"ה המתקדשים), שרב האפיקורסות רחמנא ליצלן שבא על האדם - בא הדבר ממאכלות אסורות.

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

ציצית כהלכתו דינו ומנהגיו

כ פרק ה' ציצית כהלכתו

ואפ"ל, דהנה איתא בליקוטי תורה בסופו: "הטלית שלובש בשעת התפלה הוא בחי' אור מקיף עוטה אור כשלמה, ולכן כשהוא מלובש עם הטלית יש להסיר הספאדיק והשטריימיל גם לא ילך אז עם כובע הראש שקורין יארמילקע שתחתיו השפה הוא מן העור בכדי שלא ימשוך על מוחו בחי' כתנות עור בעי"ן כי אם אור באל"ף רק עיקר התפלין אוחזין על הראש כי בתורתו של ר' מאיר נמצא כתנות אור באלף כלומר שהי' מהעור בעין לאור באלף".

ועיין באלשיך הק' כאן עה"פ עוטה אור כשלמה שכשהקב"ה ברא העולם נתעטף בעשרה לבושין, ועיין ילקוט מעם לועז כאן, וצ"ב.

יש לכסות הראש עם הטלית משום שזה אור המקיף

עוד אקדים מה שראיתי בס' זכרון יעקב יוסף שמביא בשם ס' אוה"מ וז"ל: עיי"ש דף צ"ה:

"ראיתי להעתיק גודל החיוב לכסות ראשו בטלית בשעת התפלה. על שראיתי כמה אנשים שאינם נזהרים בזה, לכן אעתיק מה שמצאתי בענין זה בירחון תורני נקרא אוהל מועד (חוברת ב') וז"ל שם:

העתק אות באות מבית עקד הספרים אשר הי' אצל הרה"צ מסאדיגערי זלה"ה, מצאתי בכ"י הנמצא בירושלים תובב"א שנת אלף תתנ"ו לשטרות (ד"א ש"ו ליצירה המו"ל) נעתק הס' וחתם עליו רבי יוחנן בן זכאי מירושלים קבל מאליהו הנביא ז"ל אחר חורבן הבית וגילה לו בן כזיבה אינו משיח, וצוה לכסות הראש בטלית בבית הכנסת בשעת התפלה מראש ועד סוף, ואפי' בימים טובים שהוא ימי שמחה, וסימנו אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי, ואין צריך להסיר הטלית מעל הראש כלל, ועיקר והמסיר הטלית לפעמים דהיינו אם אירע במחשבה לא הפסיד, ומי שאינו מכסה ראשו כלל בתוך התפלה נקרא גבעוני, מפני שקודם החורבן היו צריכים הגבעונים לכסות ראשיהם מפני שהם בשעת התפלה, אפי' אם עברו בין עם קדוש היו צריכים לכסות ראשם, להראות שהם גבעונים מימות יהושע בן נון, וכשנחרב הבית פרקו הגבעונים הסודר מעל ראשם, ועשו שלא יכסו ראשיהם אפי' בשעת התפלה, כדי שלא יכירם אם הם גבעונים.

וכשמעתי זה אני יוחנן בן זכאי מירושלים כן בעת שישבתי ומקום דירתי ביבנה, קרעתי את בגדי, ונחותי בכל גלילות

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

לאחר מספר ימים של רכיבה במדבר. באחת משעות המנוחה שהקציבו הרוכבים לעצמם, נח ר' יעקב בצלו של אילן אחד בודד ושקע בתרדמה, בהקיצו משנתו נדהם ונחרד למצוא את עצמו בודד בלב המדבר השומם. בשנתו התירו חבריו לשיירה את החמור מהעץ שאליו קשרו, לקחוהו עמם והסתלקו.

פחד גדול נפל על ר' יעקב, מה יעשה במדבר ללא מאכל ומשקה, ומה יעשה בלילה החשוך כשהוא לבדו במקום בו אוו להן חיות טרף מקום משכן הרהר בחרדה והחל לרוץ לאן שנשאוהו רגליו כשהוא קורא לעזרה בקול גדול. שעות ארוכות של ריצה וקריאה מיגעת עברו עליו עד שראה לשמחתו כי איננו לבד. מרחוק נראה לו אדם חורש את אדמתו. ברגשת הקלה מהר ר' יעקב אל המקום והתישב על אבן אחת לנוח ולהשיב את נפשו היגעה, והנה רואה הוא כיצד מכה החורש את השור הרתום למחרשה במכות אכזריות. עודנו מתפלא על האיש, שאינו חס על הבהמה העלובה, והנה התרחש פלא נוסף וגדול. האיש נהפך לנגד עיניו הנדהמות לשור. השור היה לאיש, ושוב נשנה המחזה, האיש הכה את השור מכות אכזריות. ר' יעקב קם ממקומו בבהלה והחל להתקרב אל מקום החזיון המופלא, באותו רגע קרה שוב הבלתי יאומן. האיש הפך לשור. השור – לאיש ולאחר שרתם האיש את השור למחרשה, החל להכותו מכות נמרצות. פעמים אחדות התחלפו השור והאיש ובכל פעם הכה האיש את השור. לבסוף היו שניהם לאנשים, הבחינו בר' יעקב ובאו אליו. "ברוך הבא", ברכו אותו שניהם בשמחה ושאלו: "האם מצפת בא כבודו", "כן" השיב ר' יעקב, כשהוא עדיין נדהם ונפחד מהמראה אשר ראה. השניים שמחו לקראתו עד מאוד ובחפזון שאלו: "האם נמצא אצלכם

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

קטז

אתמול בעת שהיתי בירושלים את ספריו בענין פסח והדברים ממש מאירין ומלהיבים כנתינתם מסיני (רק הצטערתי על שלא ראיתם בעידנא לפני חג-המצות) ממש לא יכולתי להניחו מידי למשך זמן רב פירוט הענינים וכל השיטות בחומרות אפית המצה וכי' ממש דבר נחוץ מאד הוא בפרט בערב פסח שקוצר הזמן מעכב ללמוד רוב הענינים במקורם. אשמח מאד אם ישלח לי ספריו הקי' על פסח שאוכל להתענג עליהם כל השנה וביותר לקראת פסח הבא.

בייקרא דאורייתא חיים דוד קאין

החונה כאן תצור תוכב"א למרגלות ציון חוני המעגל זיעו"עני"א

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

אז נדברו יראי השם (בהמשכים)

אז נדברו יראי ה' ❁ ❁

כתוב בספר קב הישר (פרק קב): בשר בגימטריה מנין השנים שחיו האבות אברהם יצחק ויעקב ביחד עולה תק"ב בגימטריה בשרי שהם בקדושה, כנגד הקלפה שכתוב

ט. והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות ע"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" – באל"ף, ולכן "נרגן מפירד אלוף" (משל טז, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עיי' של"ה ח"א, מאמר בית דוד, דף טז), והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית – שהן ראשי תיבות "שמע". והנה ידוע (עיי' זוהר חלק א', דף קס"ז עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י', דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדם, ותיבות "אדם", "ישמעאל" הן גימטריא תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק – ק"פ שנים, יעקב – קמ"ז שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז – צרפם יחד – יהיו תק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תק"ב, וקל להבין. [ויש להוסיף דקליפת עמלק הוא נקרא "כלב" ומדתו חצוף ועז פנים, וחשב המילים "כלב עז פנים וחצוף" בגימטריה עם ד' תיבות 503 = בשר עם הכולל 503, שכאשר חס ושלום נכשלים בבשר טרף, זה כוח עמלק. ובזה נרמז גם דברי המשנה (סוף סוטה), פני הדור כפני הכלב, ולתקן זאת מוכרחים להינצל ולהזהיר את הרבים על הכשרות].

והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, כ), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ – כמנין "אל אחר" (שמות לד, יז), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדושה הוא "רוח הוי" (שופטים יא, כט). והנה כנגד שתי קליפות שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, שהוא יושב על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג, יז): "בכור שורו הדר לך".

והנה איתא בזוהר (עיי' חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', וזוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יז, כט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" – ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתוב בספר תורה במי עפץ (עיי' גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתוון, ובזה אנו מכניעין הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין. ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור – שהן שלש קליפות הראשונות שבשבעים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"ב, ד) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקה בצרעת.

והנה קליפת צפו בן אליפ, בן עשו, שהשר שלו הוא סמא"ל לילית הרשעה, עשו בקטרוגם חורבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל (בד"ה והנה הנעלם), ולקחו השונאים בעוונותינו הרבים הספרי תורה

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תתמוך אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי

ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohar.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN_ARUCH.htm